

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **P. C. D.**, zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem, Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2025, čj. OAM-239/ZA-ZA11-HA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 10. 2025, čj. 78 Az 2/2025-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodl, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (ZA), a doplňkovou ochranu nelze udělit pro existenci důvodů podle § 15a ZA. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, neboť se podle něj krajský soud odchýlil od dosavadní judikatury v otázce posouzení požadované intenzity odůvodněného strachu z pronásledování a důkazního břemene ve vztahu k důvodným obavám z hrozby skutečného nebezpečí závažné újmy podle § 14a ZA. Žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně uzavřel, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro přiznání mezinárodní ochrany. Krajský soud potvrdil nezákonné a nepřezkoumatelné rozhodnutí žalovaného. Také nedostatečně a nesprávně posoudil námitku směřující vůči neudělení humanitárního azylu. Žalovaný vybočil z mezí správního uvážení a krajský soud měl jeho rozhodnutí zrušit. Podle stěžovatele je dáno skutečné nebezpečí jeho závažné újmy. Je-li dán důvod pro udělení azylu podle § 12 ZA, tím spíše je dán důvod podle § 14a ZA. Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný souhlasí s názorem krajského soudu. Navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] I když je kasační stížnost na samé hranici přípustnosti (k tomu srov. bod [6] tohoto usnesení), NSS se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz

usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11-12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost **je nepřijatelná**.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl žádný konkrétní argument vztahující se ke skutkovým okolnostem této věci, na jehož základě by mohla být kasační stížnost přijatelná. Jeho tvrzení zůstala toliko v obecné rovině a velká část kasační stížnosti je jen parafrází ustanovení ZA a citací judikatury.

[7] NSS tedy pouze ve stručnosti rekapituluje, jak věc posoudil krajský soud. Ten v bodech 17-22 napadeného rozsudku shrnul obsah správního spisu a relevantní skutkové okolnosti. V bodech 24-34 napadeného rozsudku (s odkazem na judikaturu NSS a Ústavního soudu) vysvětlil, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné a založené na spolehlivě zjištěném skutkovém stavu. V bodě 22 napadeného rozsudku krajský soud poznamenal, že stěžovatel se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, aniž požádal o jejich doplnění. V bodech 35-56 napadeného rozsudku krajský soud (opět na podkladě judikatury) vysvětlil, proč se shoduje s názorem žalovaného, že u stěžovatele není dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle ZA (k judikatuře týkající se intenzity pronásledování srov. zejm. bod 37 napadeného rozsudku a k posouzení podle § 14a srov. bod 52 napadeného rozsudku).

[8] Jak již NSS uvedl výše, stěžovatel v řízení neuvedl žádný konkrétní argument svědčící o tom, že v této věci vyvstala právní otázka, která dosud nebyla judikaturou jednotně řešena, či otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud se neodchýlil od dosavadní judikatury (naopak na ni na mnoha místech odkázel) a ani nevyplýnulo, že by pochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle úspěchu ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu